

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR ADB „GJENSIDIGE“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2025-01-28 Nr. 429-21
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir ADB „Gjensidige“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2023 m. gruodžio 14 d. pareiškėja su draudiku sudarė Gyventojų turto draudimo sutartį (draudimo liudijimo Nr. (*duomenys neskelbtini*)) (toliau – Turto draudimo sutartis), kuria draudiko parengtų Gyventojų turto draudimo taisyklių Nr. 060¹ pagrindu nuo 2023 m. gruodžio 19 d. iki 2024 m. gruodžio 18 d. buvo apdrausti pareiškėjos turtiniai interesai, susiję su butu, esančiu (*duomenys neskelbtini*).

2024 m. sausio 5 d. pareiškėja per draudiko savitarną internete pateikė pranešimą apie įvykį: „*Apipiltas butas dėl trūkusių vamzdžių, esančių namo palėpėje. Panašu į šildymo sistemas trūki, tačiau bėga ne vanduo, o srutos ar kažkas panašaus.*“ Kartu su pranešimu pareiškėja pateikė draudikui nuotraukas, kuriose matomi buto sienų ir lubų apdailos defektai.

Pareiškėjos pateiktų duomenų pagrindu draudikas parengė žalos sąmatą ir išmokėjo 204,55 Eur draudimo išmoką už gipso kartono plokščių keitimą lubose, drėgmės rinktuvo nuomą, patalpų valdymą, statybinių medžiagų transportavimą ir statybinių šiukšlių išvežimą. Pareiškėja informavo draudiką su išmokėta draudimo išmoka nesutinkanti.

2024 m. kovo 1 d. žalų reguliavimo bendrovės UAB „SMART CLAIMS“ (toliau – žalų reguliavimo bendrovė) ekspertė apžiūrėjo butą ir parengė apžiūros aktą. Jame nurodyta, kad apžiūros metu buvo užfiksuotos vandens bėgimo žymės kambariuose ant lubų, prie vamzdžių ir rėmų, svetainėje ir miegamajame apibėgo lubos, pagelto dažai, taip pat apibėgo dalis sienų, atsilupo tapetai.

2024 m. liepos 16 d. draudikas informavo pareiškėją sulyginęs apgadinimus, užfiksuotus po 2024 m. sausio 5 d. įvykio (toliau – antrasis įvykis), su apgadinimais, užfiksuotais po kito, 2022 m. rugpjūčio 2 d. registruoto įvykio (toliau – pirmasis įvykis), kai buvo užfiksuoti lubų ir sienų defektai, už kuriuos išmokėta 2 108 Eur draudimo išmoka, ir nustatęs, kad defektai nebuvo pašalinti, matomas tik tos pačios žalos padidėjimas. Draudikas nurodė didesnės draudimo išmokos nemokėsiąs, nes dauguma defektų yra seni ir naujų papildomų nuostolių pareiškėja nepatyrė.

Draudiko sprendimas pareiškėjos netenkino, todėl ji kreipėsi į Lietuvos banką, prašydama įpareigoti perskaičiuoti draudimo išmoką arba pasamdyti rangovus, kurie atliktų aplieto būsto remontą. Pareiškėja paaiškino, kad draudikas rėmėsi neteisinga informacija, nes 2022 m. buvo trūkęs svetainėje esantis vamzdis, o šį kartą trūko šildymo vamzdis, einantis per miegamąjį, ir dėl apliejimo buvo sugadintas miegamojo kambarys. Anot pareiškėjos, draudikas nepagrįstai teigia, jog po pirmojo įvykio nebuvo atliktas buto remontas, nes visas butas buvo kosmetiškai suremontuotas, nuglaistytos ir perdažytos sienos, labiausiai atnaujintas buvo miegamasis. Pareiškėja teigė atnaujinto būsto nuotraukas pateikusi draudikui, tačiau kompromiso pasiekti nepavyko.

Atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi draudikas paaiškino nustatęs, kad praktiškai tokie patys sienų ir lubų apgadinimai buvo užfiksuoti po pirmojo įvykio, sulyginus po abiejų įvykių

¹ Nuo 2017 m. kovo 21 d. galiojanti redakcija.

darytas nuotraukas nustatyta, kad remontas nebuvo atliktas, su laiku žala dar padidėjo. Anot draudiko, pareiškėjos pateiktos nuotraukos neatspindi atlikto remonto, be to, nors buvo prašoma, pareiškėja nepateikė draudikui jokių dokumentų (kvitų už remontui reikalingas medžiagas, el. laiškų, susirašinėjimo su meistras duomenų ar kt.), kurie įrodytų, kad po pirmojo įvykio buvo atlikti vidaus apdailos remonto darbai. Anot draudiko, remiantis Taisyklių 133.23 papunkčiu, išlaidos defektų, buvusių iki draudžiamąjį įvykio, taisymams į nuostolio sumą (atitinkamai ir į draudimo išmoką) neįtraukiamos, todėl draudimo išmoka buvo išmokėta tik už naujus defektus (papildomai reikalingus atlikti darbus), už kuriuos po pirmojo įvykio atlyginta nebuvo.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko sprendimo nemokėti draudimo išmokos už dalį pareiškėjos nurodytų buto sienų ir lubų apgadinimų pagrįstumo.

Siekiant išnagrinėti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti administruojant žalą nustatytas įvykio aplinkybes ir nustatyti, ar pagal šalių sudarytos Turto draudimo sutarties sąlygas ir teisinį reguliavimą draudikas pagrįstai išmokėjo draudimo išmoką, atlyginančią tik po antrojo įvykio atsiradusių papildomų apgadinimų (už kuriuos nebuvo atlyginta) remonto išlaidas.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas sutarčių laisvės principas leidžia sutarties šalims laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, jei tai neprieštaruoja įstatymams. Sutarties laisvės principas reiškia civilinių teisiųjų santykių subjektų teisę laisvai spręsti, sudaryti konkrečią sutartį ar jos nesudaryti, pasirinkti, su kuo sudaryti sutartį, be to, savarankiškai spręsti dėl sutarties turinio (sutarties sąlygų ir jų pakeitimo) bei formos, išskyrus atvejus, kai tam tikras sutarties sąlygas (jų turinį) nustato imperatyviosios teisės normos arba tam tikrų sąlygų reikalauja viešoji tvarka, sąžiningumo, protingumo, teisingumo principai, gera moralė. Teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią (Civilinio kodekso 6.189 straipsnio 1 dalį).

Šalių sudaryta Turto draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalimi, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Lietuvos kasacinis teismas savo praktikoje yra ne kartą konstatavęs, kad draudimo sutartimi draudimo objektui suteikiama apsauga nėra absoliuti. Prisiimdamas draudimo riziką draudikas nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas. Draudimo apsauga nustatoma tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime aptartose individualiosiose sąlygose.² Draudimo apsaugos apimtį lemia draudimo objektas, draudžiamųjų įvykių, nedraudžiamųjų įvykių sąrašas ir kitos draudimo sutarties sąlygos, nustatančios draudimo sutarties šalių įsipareigojimų turinį, kuris leidžia spręsti apie draudiko prisiimtos draudimo rizikos laipsnį.³

Draudžiamasis įvykis – tai draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką. Teisine prasme draudžiamasis įvykis yra juridinis faktas, t. y. realaus gyvenimo reiškinys, su kuriuo įstatymas sieja teisinius padarinius,

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gegužės 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-283-695/2015 ir kt.

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. lapkričio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2007.

konkrečiai – draudiko pareigą išmokėti draudimo išmoką.⁴ Įstatyme ir konkrečiose draudimo rūšies taisyklėse nustatytos išimties, kai draudėjo patirta žala visiškai ar iš dalies nekompensuojama, dėl to, draudėjui kreipusis dėl draudimo išmokos mokėjimo, draudikas turi teisę jos visiškai arba iš dalies nemokėti. Tokią teisę draudikas turi nedraudžiamąjį įvykio atveju.⁵ Nedraudžiamasis įvykis – draudžiamąjį įvykio požymius turintis įvykis, tačiau taip pat atitinkantis įstatyme ar draudimo sutartyje apibrėžtus papildomus požymius, kuriems esant draudikas atleidžiamas nuo prievolės mokėti draudimo išmoką.⁶

Be draudžiamųjų ir nedraudžiamųjų įvykių, draudimo rūšies taisyklėse taip pat nustatomos draudiko, draudėjo, apdraustojo, naudos gavėjo ir nukentėjusio trečiojo asmens teisės ir pareigos, žalos nustatymo tvarka, draudimo išmokų apskaičiavimo ir išmokėjimo tvarka ir terminai, kita tinkamam draudimo sutarčių vykdymui aktuali informacija (Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 92 straipsnis).

Ginčo aplinkybių kontekste taip pat svarbu pabrėžti, kad Turto draudimo sutartis, kuria apdrausti pareiškėjos turtiniai interesai, priskirtina prie turto draudimo grupės. Turto draudimo sutartys yra nuostolių draudimo sutartys, t. y. tokios, pagal kurias draudikas įsipareigoja įvykus draudžiamajam įvykiui išmokėti draudimo išmoką, lygią patirtiems nuostoliams (Draudimo įstatymo 91 straipsnio 4 dalis). Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra pažymėjęs, kad turto draudimo sutarčių atveju draudimo išmokos dydis yra siejamas su nuostoliais, patirtais dėl draudžiamąjį įvykio, o Draudimo įstatymo 105 straipsnyje nustatyta, kad išmokos dydis yra lygus dėl draudžiamąjį įvykio patirtų draudėjo, apdraustojo ar naudos gavėjo nuostolių ir (ar) kitų išlaidų (draudimo intereso) dydžiui, jei šalių susitarimu nenustatyta, kad draudikas privalo atlyginti tik dalį nuostolių (kitų išlaidų).⁷

Kaip minėta pirmiau, Turto draudimo sutartis buvo sudaryta Taisyklių, kurios yra standartinės sutarties sąlygos (taikomos visiems draudiko klientams, sudarantiems atitinkamos rūšies sutartį), pagrindu. Pagal Taisyklių 75.1 papunktį, draudikas atlygina žalas apdraustam turtui dėl bet kokių įvykių, staiga ir netikėtai įvykusių draudimo sutarties galiojimo metu, išskyrus įvykius, nurodytus Taisyklių 75.3 papunktyje ir 76 punkte. Nagrinėjamu atveju tarp šalių nėra ginčo dėl įvykio pripažinimo draudžiamuoju, t. y. draudikas sutiko, kad įvykis yra draudžiamasis. Kita vertus, jis laikėsi pozicijos, kad už senus defektus pareiškėjai jau buvo išmokėta draudimo išmoka (po pirmojo įvykio), tačiau po pirmojo įvykio užfiksuoti defektai nebuvo pašalinti, ir po antrojo įvykio išmokėjo draudimo išmoką tik už tuos remonto darbus, kuriuos reikia atlikti papildomai.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus duomenis, nustatyta, kad nuo 2021 m. gruodžio 19 d. iki 2022 m. gruodžio 18 d. pareiškėjos turtiniai interesai, susiję su butu, taip pat buvo apdrausti su draudiku sudaryta Gyventojų turto draudimo sutartimi (draudimo liudijimo Nr. GJELT 3585264). Iš bylos duomenų matyti, kad minėtu laikotarpiu pareiškėjos bute buvo nutikęs panašus įvykis (pirmasis įvykis). 2022 m. lapkričio 25 d. draudiko pavedimu žalų reguliavimo bendrovės ekspertė apžiūrėjo butą ir parengė Turto apžiūros aktą (toliau – Aktas).

Akte, pasirašytame pareiškėjos ir žalų reguliavimo bendrovės ekspertės, nurodyta, kad įvykis įvyko 2022 m. liepos mėnesio pabaigoje, o įvykio priežastis – užliejimas iš gretimų patalpų. Akte taip pat nurodytas pareiškėjos paaiškinimas, jog rugsėjo mėnesio pabaigoje ji pastebėjo pelėsį, kuris plečiasi visame bute. Apžiūros metu buvo užfiksuotos geltonos dėmės ant lubų dažų, pažeisti tapetai, pelėsis. Akte detalizuoti šie defektai: 1) virtuvėje – apie 2 m² lubų (kampuose pageltę dažai) ir apie 1 m² sienos ir angokraščio (pelėsis prie lango) apgadainimai; 2) svetainėje – apie 1 m² lubų (pelėsis) ir apie 0,5 m² sienų apgadainimai; 3) miegamajame – apie 1 m² lubų (pageltę dažai, pelėsis) ir apie 3 m² sienų (atsilupę tapetai, pelėsis) apgadainimai; 4) koridoriuje – apie 0,5 m² lubų (įtrūkę dažai) ir apie 0,5 m² sienų (atsokę tapetai) apgadainimai; 5) vonioje – apie 0,5 m² lubų (pageltę dažai, pelėsis) apgadainimai. Apgadinimai taip pat buvo užfiksuoti nuotraukose.

Vertindamas dėl pirmojo įvykio atsiradusią žalą, draudikas 2023 m. sausio 18 d. parengė Turto žalos įvertinimo skaičiuoklę (remonto sąmatą), kurioje numatytas 42,48 m² ploto buto lubų dažymas, 32,10 m² ploto sienų dažymas ir tokiame pačiame plote apmušalų keitimas (tapetavimas), taip pat kiti reikalingi papildomi darbai (užuolaidų tvirtinimų permontavimas, patalpų išklojimas apsaugine plėvele ir valymas, baldų permontavimas ir pernešimas, statybinių šiukšlių išvežimas ir kt.) Sąmatoje nurodyta visų darbų kaina – 2 168 Eur, o draudimo išmoka

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. birželio 26 d. nutartis civilinėje byloje 3K-3-316/2013.

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. vasario 9 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-32/2009.

⁶ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. lapkričio 23 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-426-684/2017.

⁷ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. balandžio 23 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-229/2014.

(pritaikius besąlyginę išskaitą) – 2 018 Eur. Tokio dydžio draudimo išmoka buvo išmokėta pareiškėjai. Duomenų apie tai, kad dėl draudimo išmokos dydžio būta kilusių ginčų byloje nėra.

Įvykis, apie kurį draudikui buvo pranešta 2024 m. sausio 5 d. (antrasis įvykis), taip pat susijęs su patalpų užliejimu, kaip nurodė pareiškėja (ir neginčio draudikas), – dėl galimai nesandarių vamzdžių namo palėpėje. Iš bylos domenu matyti, kad žalų reguliavimo bendrovės ekspertė 2024 m. kovo 1 d. apžiūrėjo butą ir parengė Turto apžiūros aktą (toliau – Aktas Nr. 2). Jame nurodyta įvykio priežastis – užliejimas iš gretimų patalpų. Akte Nr. 2 nurodyta, jog buvo užfiksuotos vandens bėgimo žymės kambariuose ant lubų, prie vamzdžių ir rėmų. Defektų aprašymo skiltyje detalizuoti šie dėl įvykio atsiradę defektai: 1) svetainėje – apie 1 m² lubų (apibėgo, pagelto dažai) ir apie 2 m² sienų apgaditimai; 2) miegamajame – apie 1 m² lubų (apibėgo, pagelto dažai) ir apie 2 m² sienų (apibėgo, atšoko tapetai) apgaditimai. Defektai buvo užfiksuoti ir nuotraukose.

Kaip matyti iš bylos duomenų, po antrojo įvykio, 2024 m. vasario 12 d. (iki turto apžiūros ir Akto Nr. 2 parengimo), draudikas parengė Turto žalos įvertinimo skaičiuotę (remonto sąmata), kurioje įvertino gipso kartono plokščių lubose permontavimą 3,45 m² plote ir kitas papildomas remonto išlaidas (drėgmės rinktuvo nuoma, patalpų išklajimą apsaugine plėvele, statybinių medžiagų transportavimą, statybinių šiukšlių išvežimą), nustatė, kad pareiškėjos žala, atitinkanti remonto kainą, yra 294,55 Eur, o pareiškėjai mokėtina draudimo išmoka (pritaikius besąlyginę išskaitą) – 204,55 Eur. Tokio dydžio draudimo išmoka buvo išmokėta pareiškėjai.

Atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi draudikas paaiškino, kad už visų kitų po antrojo įvykio užfiksuotų defektų remontą draudimo išmoka jau buvo išmokėta po pirmojo įvykio, tačiau defektai nebuvo pašalinti (nebuvo atliktas remontas), todėl antrą kartą už tų pačių buto sienų ir lubų remontą draudimo išmoką mokėti nėra pagrindo. Pareiškėja, savo ruožtu, teigė, kad po pirmojo įvykio buvę defektai buvo pašalinti, ir laikėsi pozicijos, jog draudiko apskaičiuota ir išmokėta išmoka yra per maža, neatlyginanti faktiškai patirtos žalos. Vis dėlto, įvertinęs bylos duomenis, Lietuvos bankas su tokiais pareiškėjos teiginiais sutikti neturi pagrindo.

Visų pirma pažymėtina, kad byloje yra pateiktos nuotraukos, kuriose buvo užfiksuota apdrausto buto patalpų (kambarių) būklė tiek po pirmojo, tiek po antrojo įvykio. Iš pateiktų nuotraukų matyti, kad antrojo įvykio metu apgadintose buto vietose (lubose, sienose) matoma dalis miegamojo ir svetainės apgadinių (užfiksuotų ir po antrojo įvykio) jau buvo užfiksuoti po pirmojo įvykio. Akivaizdu, kad iš esmės sutampa lubose matomų drėgmės sancaupų kontūrai, taip pat matosi, kad po antrojo įvykio buvo užfiksuoti tie patys tapetai, kurie buvo apgadinti ir pirmojo įvykio metu. Nuotraukose matomos tik žalos padidėjimo žymės vienoje lubų vietoje (ties vamzdžiu), t. y. lubų spalvos pakitimai ir drėgmė vizualiai didesniame plote, nei užfiksuota po pirmojo įvykio (tikėtina, atsiradę po pareiškėjos nurodyto naujo užpylimo).

Taip pat akcentuotina tai, jog nors pareiškėja laikėsi pozicijos, kad po pirmojo įvykio patalpos buvo suremontuotos, ir draudikui teikė, jos teigimu, šį faktą patvirtinančias nuotraukas, tačiau šiose nuotraukose matomas visai kitas, nei užfiksuotas per apžiūras po pirmojo ir antrojo įvykio, virtuvės baldų komplektas ir kelių lygių lubos, kurios nebuvo užfiksuotos nei po pirmojo, nei po antrojo įvykio. Nuotraukose po antrojo įvykio matosi tie patys tapetai ir, kaip minėta pirmiau, iš esmės vienodų siluetų pažeidimai lubose. Tai leidžia spręsti, kad, jeigu po pirmojo įvykio atsiradusių apgadinių remontas ir buvo atliktas, tai jis atliktas nebent po antrojo įvykio. Papildomai pažymėtina, kad pareiškėja nepateikė jokių kitų remonto tarp pirmojo ir antrojo įvykių faktą patvirtinančių duomenų, jų teigė prašęs, tačiau negavęs, ir draudikas.

Paminėtina tai, kad draudimo išmoka po pirmojo įvykio buvo apskaičiuota ne pagal konkrečius pažeistus plotus, o pagal pažeistų plokštumų (lubų, sienų) visą plotą, t. y. užfiksavus lubų pažeidimus 1 m² plote, apskaičiuojant draudimo išmoką buvo vertinama, kad reikalingas viso lubų plokštumos ploto, o ne tik pažeisto ploto perdažymas. Draudikas pateikė Lietuvos bankui buto planą su pažymėtomis pažeistomis plokštumomis (lubų ir sienų) po pirmojo ir po antrojo įvykių, matyti, kad po pirmojo įvykio buvo reikalingas trijų miegamojo sienų, dviejų svetainės ir virtuvės (erdvės sujungtos) sienų, dviejų koridoriaus sienų ir buto lubų visame bute remontas. Po antrojo įvykio, išskyrus atsiradusį poreikį papildomai pakeisti dalį gipso kartono plokščių lubose⁸, nebuvo nustatyta kitų naujų plokštumų (sienų ar lubų), kurių remontas nebuvo numatytas po pirmojo įvykio, apgadinių. Po antrojo įvykio užfiksuotiems apgadiniams pašalinti būtų reikalingas miegamojo trijų sienų, svetainės su virtuve dviejų

⁸ Draudikas paaiškino, kad gipso kartono plokščių keitimas galimas išpjaunant sugadintą dalį ir ją pakeičiant, po to glaistant ir dažant. Ginčas dėl to nekilo.

sienu ir miegamojo, svetainės su virtuve bei koridoriaus lubų bendro ploto remontas (visų plokštumų, o ne tik apgadintų vietų), tačiau visų šių plokštumų remonto išlaidos jau buvo atlygintos po pirmojo įvykio, kaip aptarta pirmiau, duomenų, kad jos buvo suremontuotos, nėra.

Papildomai akcentuotina, kad buto apžiūrą tiek po pirmojo, tiek po antrojo įvykio vykdė ir Aktą bei Aktą Nr. 2 parengė ta pati žalų reguliavimo bendrovės ekspertė. Draudikas pateikė žalų reguliavimo bendrovės draudikui siųsto el. laiško kopiją, kurioje cituojamas ekspertės komentaras, jog sulyginus duomenis su pirmojo įvykio žalos byla nustatyta, kad remontas neatliktas.

Pirmiau aptarti duomenys leidžia daryti išvadą, jog tiek po pirmojo, tiek po antrojo įvykio užfiksuotų apgadinių remonto mastas iš esmės sutampa, išskyrus atsiradusį naują remonto poreikį – gipso kartono plokščių lubose permontavimą, kuris nebuvo numatytas po pirmojo įvykio ir už kurį po antrojo įvykio buvo išmokėta draudimo išmoka. Naujų lubų ar sienų apgadinių, už kurių remontą (visos konkrečios plokštumos) draudimo išmoka nebuvo išmokėta po pirmojo įvykio, neužfiksuota, duomenų, patvirtinančių, kad remontas tarp pirmojo ir antrojo įvykio buvo atliktas, nėra. Remiantis tuo, manytina, kad pareiškėja siekia antrą kartą gauti draudimo išmoką, atlyginančią to paties turto, kuris nebuvo suremontuotas po pirmojo įvykio (nors buvo gauta patirtai žalai atlyginti ir turtui atkurti skirta draudimo išmoka), remonto išlaidas.

Kaip minėta pirmiau, šalių sudaryta Turto draudimo sutartis yra nuostolių draudimo sutartis ir tai, be kita ko, reiškia, kad draudėjui, apdraustajam ir (ar) naudos gavėjui mokama draudimo išmoka neturėtų viršyti draudėjo (apdraustojo ar naudos gavėjo) patirtos žalos. Be to, pagal Taisyklių 133.32 papunktį, apskaičiuojant nuostolio sumą (atitinkamai ir draudimo išmoką), neįtraukiamos išlaidos turto patobulinimams, pagerinimams, jeigu tokie daromi, lyginant su turto būkle prieš draudžiamąjį įvykį, defektų, buvusių iki draudžiamojo įvykio, taisymams.

Sistemiškai įvertinus teisė aktų, reglamentuojančių turto draudimą, nuostatas ir šalių sudarytos Turto draudimo sutarties sąlygas bei atsižvelgiant į bylos duomenų visumos vertinimą, darytina išvada, kad tenkinus pareiškėjos reikalavimą būtų paneigtas Turto draudimo sutarties, kaip nuostolių draudimo sutarties, kompensacinis tikslas, t. y. pareiškėja patektų į geresnę padėtį, nei buvo iki draudžiamojo įvykio (būtų atlyginta už tą patį remontą, už kurį jau buvo atlyginta po pirmojo įvykio ir kuris nebuvo atliktas). Atsižvelgiant į tai, pareiškėjos reikalavimas laikytinas nepagrįstu ir atmestinu.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis